

Η έν Βερολίνω Ἀκαδημία των Επιστημῶν ἔξεδωκεν ἥδη ἵτδν ἐπή-
σιον αὐτῆς προύτολογισμόν. Κατὰ τοῦτον μέγα μέρος τῶν ἐνιαυσίων ἀκα-
δημαϊκῶν προσέδων διατίθενται ἐφέτος πρὸς ἔξακολούθησαν καὶ συμπλή-
ρωσιν ἀρχαμένων ἥδη ἐπιστημονιῶν ἐπικειρήσεων, ἄλλα δὲ ποσὶ χορη-
γοῦνται εἰς διαφόρους ἀρχαιοδίφας καὶ φυσιοδίφας πρὸς διευκόλυνσιν
οἰκείων ἐρευνᾶν. Οὕτω βιχιλιανῶν ἀναγράφονται ὑπὲρ τῆς γνωστῆς
ἥδη ἐκδόσεως τῆς „Πολιτικῆς ἀλληλογραφίας Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου“,
5 χιλ. χάριν τῆς ἐκδόσεως „Τῶν ὑπομνηματιστῶν τοῦ Ἀριστοτέλους“, ἀνὰ
3 χιλ. διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἑλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν ἐπιγραφῶν απλ. Χάρων
βιολογικῶν ἐρευνῶν διετέθησαν 3 χιλ. μαρκ., αἵτινες χορηγοῦνται τῷ ἐν
Βόννῳ Καθηγητῇ Nussbaum, προσκαλούμενών νὰ μεταβῇ εἰς Ἀγ. Φραγκί-
σκον τῆς Ἀμερικῆς καὶ συνεχίσῃ αὐτόνι τὰς πολιτικούς ἐρεύνας του περὶ
τῆς διαιρέσεως τῶν δργανισμῶν. Τῷ γεωλόγῳ Ὅθωνι Ζαχαρίᾳ ἀπονέμον-
ται 1200 μάρκ. χάριν ἐπιστημονικῆς ἐκδρομῆς εἰς τὰ Πυρηναῖα.

„Τόπο τήν πεφωτισμένην διεύθυνσιν τοῦ πρόγκιπος διαδόχου τῆς Αὐτορίας Ρουδόλφου συντάσσεται, ώς γνωστόν, καὶ ἐκδίδεται διεξιδικὸν καὶ πολυτελέστατον. ἔργον, ή „μετ” εἰνόνων περιγραφὴ τῆς Αὐτορο-ουγγαρίας“. Ή σύζυγος αὐτοῦ πριγκίπισσα Στεφανίᾳ ἔτυχε νὰ δεξῇ μέγα πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἐνδιαφέρον καὶ πλείστας ὥρας τῆς σχολῆς της ἀφιέρωσε συλλέγουσα περιέργους σημειώσεις, τὰς ὁποίας μετὰ πολλῆς χαρᾶς παρενέθεσσαν οἱ διάφοροι τοῦ ἔργου συντάκται εἰς τὰ διάφορα αὐτοῦ κεφάλαια. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν πρώτων τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου φυλλαδίων καὶ τὴν διαδοχὴν τῶν γερμανικοῦ τύπου ἐπικρήτησιν, η ἐκδοτικὴ ἐπιτροπὴ θῆλησε νὰ παράσχῃ καὶ τῇ λογικῇ πριγκιπίσσῃ τὴν ἀνήκουσαν τῆς συγγραφικῆς ἔργασίας της ἀμοιβήν, οἷαν καὶ δόπσην παρέσχε καὶ εἰς τοὺς λουπούς τοῦ ἔργου συνθέτας. Ἀλλὰ πῶς ν’ ἀμειψῇ τις διὰ χρημάτων μίαν βασιλικόσαν; — „Ἐν τῷ μελῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ἐπρότεινε προςφύέστατον τῇ περιστάσει τρόπον, ἔξεφρασε δηλούντη τὴν πρωτότυπον ἄντας γνωμήν, νὰ κατατεθῇ ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Τραπέζῃ εἰς δόνομα τοῦ μικροῦ τῆς Πριγκιπίσσης θυγατρίου, τῆς τρυφερᾶς Ἐλισάβετ, τὸ ποσδὸν τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων τῆς σπετῆς μητρός, ή δὲ ἔγγραφος τῆς χρηματικῆς καταθέσεως ἀπόδεξις νὰ ἐπιδοθῇ τῇ πριγκιπίσσῃ μετὰ καταλλήλου ἐπιστολῆς· τοῦθ’ ὅπερ καὶ ἔγενετο. Ή Στεφανίᾳ ὑπέρεχάρι θὰ τὴν λαμπρὰν ἐπινόησην, ἀπαντήσασα δὲ διὰ συγκινητικῆς πρὸς τὴν ἐκδοτικὴν ἐπιτροπὴν ἐπιστολῆς σύν πολλοῖς ἀλλοῖς ἐπιλέγει, διὰ τὰ δλήγα αὐτὸν χρήματα, τὰ ὅποια αὐτὴ ἐκέρδισε διὰ τῆς ἔργασίας της πρώτην ταύτην φοράν, θεωρεῖ ὡς τὸ πολυτιμότερον μέρος τῆς αληθονομίας, τὴν ὅποιαν δ’ ἀφῆσῃ ποτὲ εἰς τὴν κύρων της.

Ο διάσημος γερμανός ζωγράφος Άδωνις Menzel, γνωστός κυρίως διὰ τῶν μεγαλοπρεπῶν εἰκονισμάτων του ἐκ τῆς πρωσικῆς ιστορίας, προτίθεται νῦν προσωγάγτης εἰς μέσον γένου εἶδος φιλολογικῆς παραγωγῆς. Ήσάς

τούτῳ ἔγγραψε τρεῖς μεγάλας ὑδρογραφίας, ἐν τῇ ἐπέξεργασίᾳ τῶν διπόιων εἶχε πάντοτε πρὸς ὅφθαλμῶν νῷ δώσῃ διὰ τοῦ χρωστήρος τού ἀφορμῆς εἰς σύνθεσιν ποιητικῶν ἔργων, εἰς τρόπον ὥστε διάλαμπος διακεκριμένον συγγραφέων ν' ἀντιγράψῃ διὰ τοῦ λόγου τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν πλοκὴν τῶν ἐν τῇ εἰκόνι παριστανομένων, εἴτε ἐν διηγήματι εἴτε οἰωδήποτε ἄλλω φιλολογικῷ εἴδει, ἐν ᾧ ή γνατασίᾳ θὰ ἔχῃ εὑρύτατον δημιουργίας στάδιον. 'Ο ἔξοχος καλλιτέχνης σκοπεῖ νὰ τελειώσῃ σειρὰν δέκα τοιούτων εἰκόνων, ἔσονται δὲ ἀλληλῶς πολλοὺς ἐνδιαφέροντος ἀξιοῦ οἱ φιλολογικοὶ καρποί, οὓς θὰ παραγάγῃ ή πρωτότυπος αὐτῇ δοκιμή.

Ο ποιητής Λόρδος Tennyson ἔλαβε παρά τοῦ ἐκδοτικοῦ καταστήματος Macmillan καὶ Sons, διπέρ ἀπὸ πολλοῦ ἐκμεταλλεύεται τὴν ἔκδοσιν τῶν ποιητικῶν ἔργων του, ὡς ἀμοιβὴν τῆς ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας² Θρῆς του 700 λίρας στερλίνας, ἤτοι 20 χιλ. δραχμῶν, τοῦδε διπέρ σημαίνει ὅτι δι' ἔκαστον στίχον τοῦ ποιήματος ἔλαβε τριακοσίας δραχμάς.³ Οὐ Poet Laureate, „ποιητής τῆς Αὐλῆς“, ὡς ὃ δὲ ἐλέγομεν ἡμεῖς ἔαν εἴχομεν τὸ ἐπὶ Καρόλου τοῦ Β'. (1630—1685) δημιουργηθὲν ρουσφέτιον, λαμβάνει κατ' ἕτος τὸν καθιερωμένον μισθὸν ἔκατον λιρῶν στερλ., ὅλῃ ὡς ἐκδόται αὐτοῦ, πολλὰ ἄλλως τε καὶ αὐτὸι κερδίζοντες διὰ τῶν ἔργων του, πληρόνυσιν ἀπὸ πολλοῦ δι' ἔκαστον στίχον του 5—10 λίρας. Οὕτω τὸ ἐπὶ 313 μόνον στίχων ἀδύνατον ποίημά του „Sea-Dreams“ ἐστούχισεν 3130 λίρας, ἤτοι ἔκατον ὡς ἔγγιστ. χιλ. δραχμῶν. Ἀνωτέρᾳ ἀμοιβὴ δὲν ἐδόθη βέβαια εἰς μουσοπόλους ποτέ, εἰνε δ' ἄλλως τε γνωστὸν ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐκδόται παρέχουσι τὰ μέγιστα ποσά εἰς τοὺς συγγραφεῖς των· μετὰ τούτους ἔρχονται οἱ Γάλλοι, αἵτινες ὡς πρὸς τὰ ἔργα τοῦ Βίκτωρος Οὐγγάρου ὑπερηκόντισαν κατὰ τὴν γενναιότητα καὶ αὐτοὺς τοὺς βρεττανούς συναδέλφους των. Τὸ περίεργον εἶνε ὅμως ὅτι καὶ δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως ποιηταί, ὡς ὁ Hook, δ Harrison ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἰδίων ποιητικῶν ἔργων ἐτήσιον εἰςδόθημα οὐχὶ ἔλαττον τῶν 100 χιλ. δραχμῶν, δ δὲ μυθιστοριογράφος Collins διπλάσιον. Παρὰ τὸ Τέννυστον ὅμως καὶ ὁ Βάλτερ Σκωτ καὶ ὁ Λόρδος Macaulay καὶ ὁ Κάρολος Δίκενς ἐλάμψανον τὰ μέγιστα παρὰ τῶν ἰδίων ἐκδοτῶν ποσά· δ Λόρδος Βύρων ὑπολείπεται κατὰ πολὺ τούτων ὡς πρὸς τὴν πλεονεξίαν, καὶ αὐτὸς ἔμως διὰ τὸ τέταρτον ὅσμα τοῦ „Child Harold“ ἔλαβεν 65 χιλ. δραχμῶν, ἐν σύνολῳ δὲ δι' ἀπάντα τὸ ἔργα του 710 χιλ. σημερινῶν δραχμῶν. Ο Bulwer-Lytton ἔλαβε ποσά διὰ τὴν τελευταίαν εἰς 70 τομούς ἔκδοσιν τῶν „Ἀπάντων“ του ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐνῷ δ Sterne (ἀποθανὼν τῷ 1768) δι' ὅμοιαν ἔκδοσιν ἔλαβεν 700 χιλ. δραχμ., αἵτινες ἔμως ισοδυναμοῦστρ πρὸς πενταπλασίαν ἀξέιν τοῦ σημερινοῦ νομίσματος. Τί νά ἔπι τις ἔμως παραβάλλων τὰ πολοσσιαῖα ταῦτα ποσὰ πρὸς τὴν ἔκατοντέφραγκον ἀμοιβὴν, ἤτις ἔχοργηγήθη τῷ Μίλτωνι ἔκατον μόνον ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Sterne (1867) διὰ τῶν πανίστιν ἔνδον τοῦ „Paradiso Lost“:

BIBALOOHKH

— **Neue Darstellung der Logik** nach ihren einfachsten Verhältnissen mit Rücksicht auf Mathematik und Naturwissenschaft von M. W. Drobisch. 5. Auflage. (XXVIII, 247 S.) Thm. 6. mocht.

— Neutestamentliche Schriften, griechisch mit kurzer Erklärung von S. Goebel. 1.—5. Heft. T. p. 10 φράγκ.

— **Herbart's Lehrbuch zur Psychologie** herausgegeben von G. Hartenstein. 3. Auflage. 3. Abdruck. (VIII, 187 S.) Taf. 3 φράκ.

— Aristotelis quae feruntur oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. (XXX, 94 S.) Tμ. 2 $\frac{1}{4}$ φράγκ.

— De libro *περὶ τὸν πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον*,
qui inter Philonis Alexandrini opera fertur von K. Ausfeld. (58 S.)
Tum. 2½, φαγύ.

— Lykurgos und die grosse Rhetra. Rede von Dr. Busson.
(29 S.) Taf. 1 $\frac{1}{4}$, wodurch.

— Die Thiere des classischen Alterthums in culturgeschichtlicher Beziehung von O. Keller. Mit 56 Abbildungen. (IX, 488 S.) Taf. 15 φωνή.

— Die arische Periode und ihre Zustände von Professor Dr. Spiegel. (X. 330 S.) Teil 16 *weiter.*

— Ἰωάννου Γεωργίου Ι. Γιαννούκου, Σπετσιώτου. „Ιριγένεια ἐν Αὐλίδι κατ' Εὐριπίδην“. Τραγῳδία εἰς μέρη τρία μετ' εἰσαγωγῆς. Ἐν Αθήναις 1887. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντίνοιου, ἔνθει καὶ πωλεῖται ἀντί δοαυγῆς. (σελ. 1—105.)